

Απόστολος Πιερρής

ΚΑΙ ΠΑΛΙ Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ Η ΧΑΜΟΣΥΝΗ – ΜΕΧΡΙ ΝΑ ΤΟ ΝΟΙΩΣΟΥΝ ΟΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΚΑΙ ΠΑΡΑΜΕΡΙΣΟΥΝ ΤΟΥΣ ΥΠΑΙΤΙΟΥΣ

Όσο πιο διαδεδομένο είναι ένα πρόβλημα, τόσο πιο βαθειά αιτία έχει. Όταν η νοσηρή κατάσταση είναι καθολική, η ρίζα της αγγίζει την ίδια τη συστατική αρχή και τις βασικές δομές του νοσούντος σώματος.

Η ΝεοΕλληνική Κοινωνία πάσχει βαρύτατα ακριβώς έτσι. Στην ουσία η συνοχή μας πια ως κοινωνία σε αυτόν τον τόπο δεν οφείλεται στον συνδετικό ιστό ολοκλήρωσης από το άθλιο ΝεοΕλληνικό Κράτος, αλλά στα βασικά ανθρώπινα ένστικτα και στη φύση του ανθρώπου. Ξαναγυρίσαμε στα fundamentals. Η πολιτική εξουσία και το σύστημα Leviathan που αυτή εξυπηρετεί είναι σαν ένα ξένο σώμα, ένα τυραννικό καθεστώς. Τυραννικό κατ' ουσίαν, δηλαδή με δικά του συμφέροντα, αντίθετα προς το συμφέρον της κοινωνίας των δημιουργών. Η διαφορά μεταξύ των Καθεστώτων όπως του Σαντάμ, Μουμπάρακ, Καντάφι και του ΝεοΕλληνικού, είναι εξωτερική και επιφανειακή. Η ομοιότητα εσωτερική και ουσιώδης.

Η πολιτική εξουσία του Καθεστώτος έχει χάσει τη νομιμοποίησή της. Περιφρονείται βαθύτατα από τη διεθνή κοινότητα όσο και από την κοινωνία μας. Απεδείχθη ολέθρια ανίκανη και αποκρουστικά ιδιοτελής. Μόνο βλάβη προκαλεί στο κοινωνικό σώμα. Είναι απλώς άχθος αρούρης.

Αποτινάζοντάς την δεν είναι μόνο εύκολο. Είναι και η αναγκαία αρχή της δημιουργικής αναγέννησης της Ελλάδας. Να μετατρέψουμε τον όλεθρο σε δημιουργική καταστροφή. Αυτή είναι η μόνη πραγματική πρόκληση μπροστά μας. Κι αλίμονο αν δεν την αρπάξουμε, τώρα μάλιστα που το Άνυσμα της Ιστορίας δείχνει στην κατεύθυνση που θέλουμε. Η Ιστορία, και οι δυνάμεις που ενσαρκώνουν το πνεύμα της στο μεγαλοδύναμο Παρόν, θα μας βοηθήσει αν και μόνον αν δείξουμε ακατάβλητη ορμή να ελευθερωθούμε. Το μήνυμα των καιρών είναι γραμμένο παντού γύρω μας με μεγάλα γράμματα. Τόσο α-νόητοι είμαστε οι Έλληνες;! Δεν είναι στη φύση μας να είμαστε «δειλοί» - αλλά «εσθλοί». Αλίμονο σε αυτό το εγχώριο ανθελληνικό Καθεστώς που έκανε τους ΝεοΈλληνες «δειλούς», που τους ταπεινώσε, που τους έκανε χαμούρηδες, που μετέτρεψε τον Πολιτισμό της Αριστείας σε Υποκουλτούρα της Χαμοσύνης. Από όλα όσα θα πάθει στα δικά μας και σε ξένα χέρια, το χειρότερο είναι ότι το ακάθαρτο στίγμα της ανέκπλυτης ντροπής θα το συνοδεύει στους αιώνες των αιώνων. Ήταν, λέω ήταν, ένα πρόστυχο Καθεστώς. Είναι ένα βαμπίρ. Μην αφήσουμε τα παράσιτα να μας σκοτώσουν.

Και ξαναγυρίζω στον πυρήνα του ανθρώπινου φαινομένου, στον πολιτισμό. Αυτός μας

ξεχωρίζει από την υπόλοιπη φύση. Άνθρωπος είναι το ζώο που δημιουργεί πολιτισμό. Ούτε οι άγγελοι ή οι θεοί δεν φτιάχνουν πολιτισμό. Αυτοί είναι ενεργές τελειότητες, αν θέλετε δεν έχουν ανάγκη τον πολιτισμό. Τα ζώα εξ αντιθέτου δεν μπορούν πολιτισμό. Στη μέση εμείς των ησσόνων και των κρειττόνων γενών εστιάζουμε τον μακρόκοσμο στον μικρόκοσμό μας. Ξαναδημιουργούμε την πλάση στον πολιτισμό. Επαναλαμβάνουμε εν πνεύματι και αληθεία τη όλη Δημιουργία. Ακριβέστερα, μπορούμε να την επαναλάβουμε. Και μπορούμε από το άλλο μέρος να ξεχάσουμε τη φύση μας και να βυθιστούμε σε σκοτάδια χειρότερα από οποιοδήποτε ζώο, από κάθε ον. Από τα Τάρταρα μέχρι τον Όλυμπο – να το πεδίο του ανθρώπου, τίποτα λιγότερο από την ολοκληρία της ύπαρξης. Αυτός είναι ο κλασσικός ανθρωπισμός.

Ο Πολιτισμός είναι το άνθος της ανθρώπινης συμβίωσης. Και ταυτόχρονα, το Μέγιστο Παράδοξο, η ρίζα της. Το επίτευγμα είναι και η κινητήρια ορμή. Αυτό θα πει βιωματικά το Τελικό Αίτιο του Αριστοτέλη. Πιο ισχυρή δύναμη συναγεμίου της ανθρώπινης ψυχής από την τελειότητα δεν υπάρχει. Όλα τα άλλα την σπρώχνουν από έξω. Αυτή την τραβάει προς τα πάνω από μέσα. Κι έτσι ο άνθρωπος μεγαλουργεί. Και παράγει το άνθος του υψηλού πολιτισμού, το οποίο με τη σειρά του σε ανάδραση τον ενεργοποιεί ακόμα περισσότερο σε μια υπέρτατη ευεργετική σπείρα ανόδου.

Οι κοινωνίες ή μπαίνουν σε αυτή τη Σπείρα Αριστείας ή βυθίζονται στο Maelstrom της Χαμοσύνης. Ένας «Δίνος», μια Δίνη, είναι η ύπαρξη, που ή σε πάει στα ουράνια της τελειότητας, ή σε καταποντίζει στην άβυσσο του μηδενός. Το να υπάρχουν καν σημαίνει να αγωνίζεσαι για το τέλειο. Στη ρίζα της ύπαρξης ευρίσκεται η αρμονία του κάλλους. Και η φυσική τελειότητα, η αριστεία, είναι η σφραγίδα που είναι εγγεγραμμένη στην ίδια την ύπαρξη του όντος. Να σε μια φράση το συστατικό βίωμα του Ελληνισμού.

Συμπέρασμα. Καλώς εχόντων των πραγμάτων, δεν χρειάζεται ιδιαίτερη ενέργεια για να κινηθεί ο άνθρωπος δημιουργικά, προς τη βέλτιστη αυτοπραγμάτωσή του που είναι και η μέγιστη χρησιμότητά του, αφού αξία είναι ωφέλεια. Κινούμενος έτσι ο άνθρωπος απλά βρίσκει και ταυτίζεται με την ουσία του, με την ενδόμυχη ταυτότητα του είναι του. Και αυτό είναι σε μια φυσική κατάσταση αυτόματο, και άρα εύκολο.

Αλλά είπα «καλώς εχόντων των πραγμάτων» και «σε μια φυσική κατάσταση». Γι' αυτό τονίζω τη σημασία των φυσικών συστημάτων στην ανθρώπινη κοινωνικότητα. Γιατί αν οικοδομήσουμε ένα σύστημα τεχνητότητας, αν φτιάξουμε ένα πλέγμα που αντενεργεί στις αυθόρμητες ροπές της ανθρώπινης φύσης, αν εγκλωβίσουμε την ανθρώπινη δραστηριότητα σε δομές που εμποδίζουν τη φυσική κίνηση της ψυχής προς το τέλος της αριστείας και της φυσικής τελειότητας, τότε πιάνουν δουλειά οι Ερινύες της τιμωρίας και ο άνθρωπος βυθίζεται στο Maelstrom της ποταπότητας. Επινούνται τότε εις μάτην οι αξίες του χαμηλού σε διάφορες μορφές, και πιάνουν δουλειά οι παρέες που σκοπός τους είναι η επικερδής γι' αυτές διαχείριση του καταποντισμού του κοινωνικού σώματος στην χαμέρπεια.

Αυτή την Υποκουλτούρα της Χαμοσύνης υιοθέτησε το Ανθελληνικό ΝεοΕλληνικό Καθεστώς για να επιβιώσει εν μέσω ενός χαρισματικού και περήφανου λαού δοσμένου στον έρωτα της τελειότητας, φυσικής και πνευματικής. Εγκλημα καθοσιώσεως για το οποίο είναι υπόλογο στην Ιστορία.

Και τώρα έγινε εξαιτίας του ώστε τα εύκολα να είναι δύσκολα. Διέφθειρε συνειδήσεις ταπεινώνοντας τις αριστείες. Και τώρα που χρειάζεται δημιουργική αποτελεσματικότητα πού να την βρει;! Οι δημιουργοί ετοιμαζόμαστε για το μέλλον. Που προϋποθέτει την εξαφάνιση στο παρόν του διεφθαρμένου παρελθόντος.

Το σκουλήκι που έτρωγε από μέσα τον ΝεοΕλληνισμό είναι η Υποκουλτούρα της Χαμοσύνης. Το Καθεστώς την διαχειρίστηκε επ' ωφελεία του. Και η πολιτική εξουσία του ΝεοΕλληνικού Κράτους τυραννικά για την κοινωνία εξυπηρετούσε δουλικά το Καθεστώς. Να το λιώσουμε το σκουλήκι της χαμέρπειας με Ελληνισμό.

Και εν κατακλείδι, για την Πάτρα μας. Η Υποκουλτούρα της Χαμοσύνης έχει θριαμβεύσει. Και οι υπεύθυνες Παρέες για το αξιοθρήνητο πολιτιστικό χάλι έχουν ονόματα. Οι άρχοντες και οι αρμόδιοί τους του «Μητροπολιτικού» Δήμου θα κληθούν σύντομα να εξηγήσουν το πλάνο πολιτιστικής ανάταξης που χρειαζόμαστε. Ποια είναι η συνολική πολιτιστική στρατηγική για την απαραίτητη πολιτιστική Αναγέννηση που θα βάλει την Πάτρα στην αιχμή μιας ανορθωτικής, πνευματικής και καλλιτεχνικής δυναμικής για τη χώρα ενόψει της νέας κατάστασης πραγμάτων που θα προκύψει μετά τη μεταβατική περίοδο που διερχόμαστε. Και να δούμε αν δεν θα γελάσουμε με σχέδια σαν τα φροντιστήρια επί του άτυχου Tennessee Williams, ή τα χορευτικά της άνοιξης ανά τας οδούς και τας ρύμας της πόλεως.

[Δημοσιευθηκε στον "ΠΑΤΡΙΝΟ ΤΥΠΟ" 2-5-2011]